

อาหารสมอง

วิกรร ตรีเศศ

เลือดเป็นสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กที่ชอบแอบซ่อนอยู่ในที่นอน และออกมาดูดเลือดผู้นอนในเวลาดึก การปราบให้ราบคาบทำได้ยากมาก อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นประเทศที่เรือดกำลังกลับมาอาละวาดอีกครั้ง พบหนทางแก้ไขที่น่าสนใจมาก

เรือดหรือ bedbug ในสหรัฐอเมริกาทำให้วงการซื้อขายที่อยู่อาศัยปั่นป่วนเนื่องจากมีข่าวอยู่เนืองๆ ว่าเมื่อซื้อบ้านราคาแพงไปแล้ว ไม่อาจเข้าไปอยู่ได้เนื่องจากมีเรือดอยู่เต็มบ้าน โดยมันแอบซ่อนอยู่ในที่ต่างๆ ตลอดจนถึงนอนอย่างน่ารังเกียจ หนายความมักเสนอให้ตรวจสอบก่อนที่จะลงนาม ซื้อเสมอ

ในตอนแรกผู้ชายก็ใช้บริการจากผู้เชี่ยวชาญด้านการปราบแมลงสาบ ปลวก หนู ด้วยราคาแพง แต่ก็ไม่ได้ผลน่าเชื่อถือเพราะตรวจไปแล้วว่าไม่พบแต่ในภายหลังก็พบจนได้ ดังนั้น กลไกตลาดจึงหาทางออกให้ และคำตอบก็คือหมาซึ่งเชี่ยวชาญในการดมหาเรือด

Bedbug หรือเรือดเป็นแมลงประเภทกาฝาก (parasite) ในสกุล cimicidae ตัวมันมีชีวิตอยู่ได้ด้วยการกินเลือดคนและสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเท่านั้น ชื่อ bedbug มาจากสถานที่ๆ มันชอบอาศัยอยู่คือที่นอน เรือดไม่ใช่สัตว์ออกหากินเวลากลางคืน แต่ก็คิกคักในเวลากลางคืน และแอบกิน "อาหาร" โดยเจ้าของ "อาหาร" ไม่รู้ตัว

เรือดที่พบกันทั่วไปคือสายพันธุ์ cimex lectularius ซึ่งเป็นพันธุ์ที่ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ได้เป็นเลิศ มันอาศัยอยู่ในแถบอากาศอบอุ่นทั่วโลก โดยมีเลือดเป็นอาหาร (ไม่ต้องกินจากเลือดที่เทไว้หน้าทำเนียบหากแต่เจาะกินสดๆ เลย)

เรือดมีสีแดงออกน้ำตาล ตัวแบนรีๆ ไม่มีปีก และมีขนเล็กๆ อยู่รอบตัว ตัวโตเต็มที่มีความยาว 4-5 มิลลิเมตร และกว้าง 1.5-3 มิลลิเมตร ดังนั้น จึงสามารถเห็นได้ด้วยตาเปล่า มันเป็นสัตว์ดูดเลือดโดยแท้ (อย่ารังเกียจว่ามันเหมือนแดร็กคูล่าเพราะยุงก็ดูดเลือดด้วยเหมือนกัน) โดยปกติมันจะออกมาหากินตอนก่อนใกล้รุ่งประมาณ 1 ชั่วโมง แต่ก็ไม่รังเกียจที่จะดูดเลือดเวลาอื่นๆ ในเวลากลางวันด้วย

ความอ้วนและคาร์บอนไดออกไซด์ที่ออกมาจากร่างกายมนุษย์คือสิ่งที่ดึงดูดเรือดให้หามนุษย์เจอ เวลามันดูดเลือดมันจะใช้ 2 ท่อเจาะท่อหนึ่งพ่นน้ำลายซึ่งมีสารทำให้ชาและทำให้เลือดไม่แข็งตัว อีกท่อหนึ่งใช้ดูดเลือด มันจะดูดเลือดอยู่ประมาณ 5 นาที และถอนกลับไปที่ตั้งซึ่งอาศัยอยู่ (ไม่ใช่ผ่านฟ้า)

เมื่อถูกกัดมนุษย์จะไม่รู้สึกตัวเป็นเวลาหลายนาที่หรือชั่วโมงด้วยซ้ำ จะมีรอยถูกกัดบวมขึ้นมากลายรอยยุงกัดและเจ้าของเลือดจะรู้สึกคัน ที่อศจรรยก็คือเรือดสามารถแอบซ่อนอยู่ได้โดยไม่กินอาหารเป็นเวลา 1 ปีถึง 1

หมาดมกลิ่นพิชิตเรือด

ปีครึ่ง (บางพันธุ์อยู่ได้ถึง 3 ปีด้วยซ้ำ) อย่างไรก็ดี มันชอบจะกินอาหาร ทุก 5-10 วัน

ถ้าบ้านหรือเตียงของท่านมีตัวเรือดกระจายอยู่พอควร จะเป็นเรื่องยากมากที่จะตรวจสอบและอาจไม่รู้ตัวด้วยซ้ำเพราะรอยกัดคล้ายยุง โดยทั่วไปการถูกเรือดกัดไม่เป็นอันตราย และมันไม่สามารถถ่ายทอดโรคจากคนที่มันเจาะกินเลือดไปยังอีกคนได้ซึ่งแตกต่างจากกรณีของยุง ถึงแม้จะมีสิ่งมีชีวิตเล็กๆ มากกว่า 20 ชนิดที่อาจสามารถอาศัยอยู่บนตัวของมันได้ แต่ก็ไม่เป็นอันตรายซึ่งต่างจากหมัด (flea)

ถึงแม้เรือดจะไม่เป็นอันตราย แต่คงไม่สนุกที่จะนอนหลับอย่างสบายในที่นอนซึ่งมีสัตว์ออกมาแอบดูดเลือดและทำให้คัน ภาพที่คิดก็พอจะทำให้นอนไม่หลับได้แล้ว ในนิวยอร์ก สมัยก่อน เราอ่านพบเรื่องเรือดอาละวาดในที่นอนของโรงแรมชั้นกลางอยู่เสมอๆ ปัจจุบันมันหายไปจากบ้านเราดังเช่นที่มันหายไปจากสหรัฐอเมริกาเมื่อกว่าร้อยปีแล้ว แต่ขณะนี้มันกำลังกลับมาระบาดไปทั่วสหรัฐอเมริกาอีกครั้งโดยเฉพาะในนิวยอร์ก เชื่อกันว่าการห้ามใช้ยาฆ่าแมลง DDT อาจเป็นสาเหตุสำคัญของการกลับมาของเรือด

เรือดนั้นมันสามารถเดินทางข้ามประเทศได้โดยมากับกระเป๋เดินทาง กล่อง เสื้อผ้า เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้แล้ว และข้ามบ้านได้โดยลอดรู กำแพง เพดาน หากเป็นบ้านที่มีฝาติดกันมันสามารถขึ้นไปบนเพดานแล้วทิ้งตัวลงมาด้วยซ้ำ (อะไระจะขนาดนั้น)

เมื่อคนไม่สามารถปราบได้ดี ก็มีคนหัวใส

ฝึกหัดหมาพันธุ์ที่มีความสามารถในการดมได้ดีกว่ามนุษย์ (ปกติหมามีความสามารถในการดมได้ดีกว่ามนุษย์หลายสิบเท่า) ซึ่งพันธุ์หนึ่งคือ บีเกิล (beagle) ตัวสีน้ำตาลขนาดเล็ก หูใหญ่ตก มันเป็นตัวละครของการตุนซุต ซาลิ บราร์น (เราเห็นเจ้าหน้าที่จูงอยู่ในสนามบินต่างประเทศเพื่อดมกระเป๋ายูบ่อๆ) ที่จริงแล้วมีหมาพันธุ์อื่นที่จูงคิดเช่นกัน เช่น ลา บราดอร์ แต่เข้าใจว่าเพราะตัวมันโตกว่าจึงไม่สามารถมุดเข้าไปใต้เตียง หรือเฟอร์นิเจอร์เพื่อดมหาเรือดได้ดี

เจ้าของฝึกให้มันดมกลิ่นของเรือดและไข่

น้ำจิ้มอาหารสมอง

Education system means nothing if it teaches young people how to make a living, but does not teach them how to make a life.

ระบบการศึกษาจะไร้ความหมายถ้าสอนเยาวชนให้รู้จักเพียงทำมาหาเลี้ยงชีพ แต่ไม่ได้สอนให้รู้จักดำรงชีพ

ของมันมาตั้งแต่เป็นหนุ่ม จนเป็นเกมสำหรับหมา ทุกครั้งที่มันดมเจอจะได้รางวัลคือการแสดงความรักใคร่และอาหารถูกใจหนึ่งชิ้น หมาซึ่งมีความต้องการให้คนรักและมีการกินเป็นตัวขับเคลื่อนพฤติกรรมจึงชอบ "เล่นเกม" ทำให้เจอเพื่อจะได้รับการยืนยันความรักและรางวัล และมันก็ "เล่นเกม" เก่งมากๆ นักวิจัยเรื่องการดมกลิ่นที่ University of Florida รายงานว่าหมาที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีสามารถดมเจอเรือด 1 ตัวด้วยความแม่นยำถึงร้อยละ 96 (ใน 100 ครั้งดมเจอ 96 ครั้ง)

เมื่อเจ้าของบ้านจ้างมันไป ขั้นแรกจะเช็ดอู้งเท้าให้สะอาดก่อน และจูงไปรอบ บริเวณบ้าน มันจะใช้จมูกดมไปทั่ว และหากเจอมันจะใช้เท้าตะกุกไปตรงจุดที่มันเชื่อว่ามีเรือดหรือไข่ และเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ก็จะพบ ค่าบริการของมันก็คือครั้งละ 350 เหรียญ ซึ่งผู้จ้างรู้ดีว่าหากเคลียร์เรื่องนี้แล้วก็จะได้ทำสัญญาขายบ้านกันและสบายใจด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย

ใครถูกเรียกเป็นหมา หรือถูกระบุสัญชาติว่าเป็นพวกเดียวกัน อย่าไปโกรธเขาเลยครับ เพราะชาติพันธุ์นี้สามารถสร้างประโยชน์และมีคุณค่าทางเศรษฐกิจ ไม่ทำให้เจ้าของที่นอนถูก "แดร็กคูล่า" ดูดเลือดแบบไม่เต็มใจ ซึ่งดีกว่ามนุษย์รักโลกซึ่งทำความเดือดร้อนให้ผู้อื่นได้เป็นอันมาก ●

เครื่องเคียงอาหารสมอง

คนในสมัยโบราณเชื่อกันว่าซูปโกเป็นยาโป๊ เหมือนที่เชื่อในหอยนางรมในปัจจุบัน แม้แต่ในปี ค.ศ.1720 ในสหรัฐอเมริกาผู้คนยังเชื่อว่าการกินมันฝรั่งจะทำให้อายุสั้น

ในปัจจุบันมีหลักฐานทางการแพทย์ว่าการกินอาหารน้อยคือความลับของการมีอายุยืน คนอื่นดูไม่กินเนื้อว้าว ดังนั้น McDonald's ในนิวเดลีจึงใส่เนื้อแกะแทนในแฮมเบอร์เกอร์

ในบอร์ดของเกมบิงโกที่มี 90 ช่อง โอกาสที่จะชนะจนร้องบิงโกได้มีประมาณ 44 ล้านหนทาง

เกม Monopoly เป็นเกมบอร์ดที่ขายดีที่สุดในโลก มีใบอนุญาตขายใน 80 ประเทศ และผลิตใน 26 ภาษา

ร้อยละ 80 ของนักมวยอาชีพประสบกับสภาวะสมองถูกทำลาย

เครื่องหมายการค้าของ Nike คือเครื่องหมายขีดถูกที่เรียกว่า "Swoosh" ออกแบบโดยนักศึกษาของ University of Oregon ชื่อ Corolyn Davidson ในปี 1964 เมื่อออกแบบในตอนแรกเธอได้รับค่าตอบแทน 35 เหรียญ